

Wat is nationale onderdrukking?

www.MinisterieVanPropaganda.org

Onderdrukking en uitbuiting zijn fundamentele kenmerken van de kapitalistische samenleving. Werknemers krijgen hun loon terwijl de eigenaren winst maken van de producten die door de werknemers zijn gemaakt. Dit is de essentie van de economische uitbuiting. Bijna elke werknemer, zelfs als ze het woord "exploitatie" niet gebruiken, is zich daar bewust van. Alle werknemers onder het kapitalisme — het maakt niet uit hoeveel ze betaald krijgen — worden uitgebuit door de eigenaars. De rijkdom, gemaakt door werknemers, wordt overgedragen aan een handjevol bankiers en eigenaren.

Alle wetten in kapitalistische samenlevingen zijn gemaakt om deze ongelijkheid in stand te houden en af te dwingen.

Daarnaast is er in deze klassenmaatschappij een netwerk van speciale onderdrukking die verder gaat dan deze economische exploitatie. Er is, bijvoorbeeld, sprake van onderdrukking van vrouwen gebaseerd op geslacht en onderdrukking tegen LGBT personen op basis van seksuele geaardheid. Ook racisme is een vorm van deze speciale onderdrukking.

Een andere, zeer belangrijke, vorm van speciale onderdrukking onder het kapitalisme is de nationale onderdrukking — de exploitatie van een heel volk op grond van hun nationaliteit. Dit wordt internationaal algemeen erkend. De sterkste imperialistische landen domineren de hele economie en de politiek van de onderdrukte landen. Werknemers en de eigenaren van onroerend goed in de onderdrukte landen zijn beide onderworpen door de grote banken, bedrijven en regeringen uit de Verenigde Staten, Duitsland, Japan en andere grote imperialistische machten.

Toen marxisten deze nationale onderdrukking in het begin van de 20e eeuw analyseerden maakten zij een onderscheid tussen een land en een natie. Een land wordt bepaald door de geografische en politieke grenzen. Een natie wordt gedefinieerd door meer ingewikkelde sociale relaties.

Een natie deelt meestal een gemeenschappelijk grondgebied en economische relaties, de taal en een gemeenschappelijke cultuur.

Frankrijk, Duitsland en Italië zijn voorbeelden van naties die uitgroeiden tot staten. Naarmate het kapitalisme zich ontwikkelde werden zij ook imperialistisch na het koloniseren van grote delen van de rest van de wereld. Zij verrijkten zich aanzienlijk via de exploitatie van Afrika, Latijns-Amerika en Azië.

Engeland, België, Frankrijk, Duitsland niet te vergeten Nederland eigenden zich enorme rijkdommen toe uit verafgelegen koloniale landen ten koste van de ellende en onderdrukking

van honderden miljoenen mensen in de koloniën.

Na de Tweede Wereldoorlog nam de Verenigde Staten de plaats in van de vroegere koloniale mogendheden als de dominante imperialistische mogendheid.

Inmiddels is er op elk continent sprake van economische onderwerping.

Vanuit het moderne kapitalisme ontstaan nationalistische bewegingen die de (gewapende) strijd aangaan tegen de onderdrukking door die imperialistische grootmachten. In sommige gevallen kon, zoals in de Iraakse revolutie of de Indiase onafhankelijkheidsstrijd, de kapitalistische klasse in de onderdrukte landen de strijd voor de nationale bevrijding onschadelijk maken. In andere gevallen, zoals in China en Cuba, kon de werkende klasse de nationale strijd tegen het imperialisme succesvol afronden.

Een van de grote bijdragen van de Russische revolutionaire leider Lenin aan het marxisme was zijn kijk op de strijd voor nationale bevrijding. Hij stond op het standpunt dat alle legitieme nationale bevrijdingsstrijd door onderdrukte volkeren tegen imperialistische en onderdrukte naties steun verdiend — ongeacht wie deze strijd leidt. Strijd voor nationale bevrijding neemt vaak de vorm aan van een onderdrukt land tegen een imperialistische macht. Maar in sommige gevallen kunnen er vele naties bestaan binnen één land.

Tsaristische Rusland bijvoorbeeld is het klassieke voorbeeld van een "huis van naties", waar tientallen nationaliteiten onder de overheersing van de heersers van het grote Russische Rijk woonden.

Tegenwoordig zijn de Verenigde Staten (VS) een duidelijk voorbeeld van een "huis van de naties".

Nationale onderdrukking — in de Verenigde Staten en over de hele wereld — dient de kapitalistische heersende klasse om hogere winsten te maken, ten koste van de werknemers. Bovendien verdeelt het de werkende klasse door het bevorderen van chauvinisme, racisme en nationale rivaliteit.

Marxisten streven naar een multinationale eenheid van de werkende klasse. Dat betekent eerst en vooral onvoorwaardelijke steun voor de onderdrukte naties die recht hebben op zelfbeschikking en hun strijd voor gelijke rechten, voor alle naties! Dit is de manier om het racisme dat de werknemersklasse verdeelt te bestrijden, zodat werknemers zich tegen de kapitalistische uitbuiting en onderdrukking effectief kunnen organiseren.